

havde Ordet, gjøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem udtalte om mig, at jeg havde erklæret, at jeg samstemmede med den høitærede Ministers Forsvarsplan. Den Ytring staar jeg ved, og jeg skal fremdeles staa ved den. Naar det ærede Medlem imidlertid siger, at jeg paa hans Paastand om, at der er en uundgaaelig Forbindelse in mellem den høitærede Ministers Forslag og Forsvarsplanen, altid svarer ham, at Forsvarsplanen ikke ligger for nu, saa har han jo selv givet mig det Svar, som jeg atter maa give nu, nemlig at Forsvarsplanen virkelig ikke ligger for og ikke har nogen Forbindelse med det Lovforslag, der her er under Forhandling.

Krigsministeren (Kauffmann): Det er kun et Par Ord, jeg har at bemærke til den ærede Ordførers Foredrag. Han har givet den Oplysning, at Grunden til den meget store Besparelse har været Haabet om at faae Forhandling i Gang indenfor Udalget. Jeg kan naturligvis ikke have nogen bestemt Mening om, om en saadan energisk Beslutning var nødvendig; men det er mig dog ikke saa ganske klart, at det virkelig skulde behøves strax at foreslaa en saa overordentlig stor Besparelse, efter som denne Besparelse kunde tilveiebringes paa andre Maader og Maader, der ere langt mindre farlige for Hæren end dem, som ere bragte tilveie her i Mindretallets Forslag. Men siger den ærede Ordfører, det er ikke Kadreerne, man har ladet det gaa uover, men man har fremkalbt Besparelse ved at stryge Musikken ved de 10 Batailloner. Det er en Besparelse, som beløber sig til noget over 50,000 Kr., saafremt jeg ikke tager feil. Det er altsaa neppe en Tiendedel af den hele Besparelse. Den ærede Ordfører tilstod, at der var rigtig nok stryget nogle Generaler og nogle Kapitainer, men disse sidste vare blevne erstattede med dobbelt saa mange Kapitainer af Jorsterkningen. Nu vil jeg imidlertid spørge, om det er en Erstatning, som man kan anse for heldig. Jorsterkningskapitainerne ere jo Folk, som man vel anser for skikke til at indtage visse Pladser i Besætningshæren, om man kan kalde den saa, men som erklæres for udygtige til at tjene yderligere i Operationshæren, enten fordi de ere blevne for gamle, eller fordi de ere blevne for svage; vel sandt, disse Kapitainer ere bestemt til Depotkommandører, men Depotkommandører i Tilfælde af Krigsudbrud ville faae et meget ansvarsfuldt Hverv; de skulle besørge Uddannelsen af Rekruter og Indsvølsen af det Mandskab, der er i Depoterne, og maa altsaa i enhver Henseende være ligesaa dygtige som de Kapitainer, der staa i Hæren, og navnlig være gode Exercermestre. Der er ligeledes fremkalbt en Besparelse for Lieutenanternes Vedkommende, skjøndt den ikke er betydelig; men den ærede Ordfører undlod aldeles at fremhæve, at Hovedbesparelsen var fremkalbt ved at reducere

Antallet af Stabsfjergenter og Oversfjergenter. Af disse og af Sersjergenter er der en langt større Mængde tilstede i Hæren end af Kapitainer og Lieutenanter. Summeres alt det op, kommer man til en Besparelse af adskillige Hundrede Tusinde Kroner. At en saadan Besparelse er en nødvendig Følge af Kadrenes Indskrænkning, fremgaar jo endvidere deraf, at, naar 20 Batailloner med ungt Mandskab og 10 Batailloner med gammelt Mandskab, de nuværende Reserverebatailloner, som ere til Tjeneste i Kort Tid af Aaret, skulle forandres til 30 Batailloner, der have deres Mandskab inde hele Tiden, giver det Anledning til en væsentlig forøget Udgift, og det er netop af den Grund, at Lovforslaget har holdt paa denne Afskillelse af Bataillonerne. Jeg erkjender villig, at det er bedre at have 30 ensartede Batailloner, naar Økonomien ikke tvinger til det Andet. En Bataillon med ungt Mandskab, som ligger inde til Tjeneste hele Aaret, koster, saavidt jeg husker, omtrent 130—140,000 Kr., og en Reserverebataillon koster det Halve. Altsaa, forvandles 10 Reserverebatailloner til 10 Liniebatailloner med ungt Mandskab, fremkalbes derved en ganske væsentlig Forøgelse, ligesom der fremkalbes en Forøgelse i Udgiften, naar man ikke vil nøies med at give det overskydende Mandskab en Uddannelse paa to Maanedere. Disse Fordele have kostet en ganske anseelig Sum. Desuagtet er der tilveiebragt en Besparelse af 600,000 Kr.; men hvor er der da sparet, maa jeg spørge? Musikken andrager maaste 50—60,000 Kr.; Hesteholdet er en noget større Sum, maaste 80,000 Kr.; men jeg ser ikke, at den Omstændighed, at nogle Afdelinger rent ere skaarne bort, som f. Ex. Det ene af de 4 Kompagnier Jæfningssartilleri eller den ene Eskadron, kan give Anledning til en større Besparelse end i det Høieste af 150,000 Kr., altsaa langt fra den Sum, som Forandringen af Reserverebatailloner til almindelige Liniebatailloner har kostet. Besparelsen er derfor tilveiebragt hovedsagelig i Kadrene. Den ærede Ordfører fremhævede endvidere, at de 40 Heste skulde man ikke tage Hensyn til, thi Reserverebatterierne vare strøgne, og det var nu Jorsterkningsbatterier uden Heste; men disse 40 Heste pr. Reserverebatteri ere jo lagte til Liniebatterierne, for at Liniebatterierne strax i paakommende Tilfælde kunne være i Besiddelse af Bespænding, saa at ibetmindste Kanonlinien kunde rykke ud; altsaa, de Heste mangle virkelig i det Antal, som Landsstinget tidligere har beregnet for Feltartilleriet. Jeg tror i det Hele taget, at Striden om, hvor Besparelserne ere opnaaede, er mindre væsentlig, men at Broderparten ligger paa Reduktionen af Kadrene, er utvivlsomt.

Ordføreren (Thomsen): Jeg antager nu ikke, at det kan have nogen overordentlig stor Interesse for det høie Thing, om jeg meget vidtløftigt skulde fortsætte denne Diskussion om under-